

A varázsital

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy varázsló, aki szeretett messzi vidékekre utazgatni. Szüksége is volt rá, hiszen a különböző gyógyitalok és varázsszerek összetevőit olykor csak nagyon messzi tájakon lehetett megtalálni. Történt egyszer, hogy mágikus könyvében olvasott egy varázsitalról, amely azon nyomban elrepíti bárhová. Csakhogy a varázsital elkészítéséhez szükséges megannyi összetevő közül hiányzott az egyik alapanyag, egy zöld sárkány örömkönnycseppje.

A varázsló sokáig törte a fejét, mivel helyettesíthetné ezt az összetevőt, hiszen a sárkányokat már egy évszázada elűzték az emberi királyságok közeléből. De mivel nem talált semmilyen helyettesítő alapanyagot, útra kelt, hogy megkérdezze a törpék királyát, tudja-e, hol laknak mostanában a sárkányok. A törpekirály elmesélte, hogy ők fél évszázada űzték el az utolsó kincseket őrző sárkányokat a bányákból, de úgy tudják, az óriások még mindig viaskodnak velük a földekért. Régi barátságuk jeléül a törpék felajánlották a leggyorsabb sikkó hajójukat a varázslónak, hogy mielőbb az óriások földjére érjen.

Néhány nap múlva meg is érkezett az óriások királyához, aki elmondta, hogy csak az egyfejű sárkányok lelőhelyét ismerik. Három- és hétfejű sárkányokkal már negyed évszázada nem találkoztak. Az óriáskirály azt is elmagyarázta, hogy az egyfejű sárkány zöld, a háromfejű kék, a hétfejű

sárkány pedig piros színű. Megörült a varázsló, hiszen ő éppen egyfejű sárkányt keresett. Másnap reggel korán útra kelt az óriásoktól kapott zötyögős szekéren, hogy mielőbb a sárkányok földjére érjen. Kis idő múlva megpillantott egy barlang előtt heverésző, egyfejű zöld sárkányt. Szóba elegyedett vele, és tisztelettudóan a segítségét kérte.

Az egyfejű zöld sárkány annyira megörült a varázslónak, és hogy végre nem elüldözni akarják, hanem a segítségét kérik, hogy örömeiben könnyezni kezdett. Több se kellett a varázslónak, előkapta a fioláit, az ampulláit, de még a vizeskulacsát is, és mindet megtöltötte a sárkány örömkönnyeivel. A könnycseppekért cserébe felajánlotta a sárkánynak, hogy költözzön hozzá az erdő közepébe, mert ott békésen élhet, nem zavarja majd senki sem. Hazafelé már a sárkány hátán utazott a varázsló.

Attól kezdve a csodaszer segítségével a varázsló mindennap messzi-messzi vidékekre utazott, és olyan gyógynövényeket és varázsszereket is beszerzett, amelyekről korábban álmodni sem mert. Hamarosan híre ment a tudásának, és hogy sikerét új barátjának, az egyfejű zöld sárkánynak köszönheti. Kis idő elteltével az erdőbe költöztek az eltűntnek hitt három- és hétfejű sárkányok is, és nemsokára megjelentek a tizenkét fejű sárga sárkányok is.

KOVÁCS ZOLTÁN TIBOR